

תת"ע (עכו) 14868-08-23 - עמאר דבאח נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 14868-08-23 - עמאר דבאח נ' מדינת ישראלשלום עכו

תת"ע (עכו) 14868-08-23

עמאר דבאח

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[25.11.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 19.02.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 19.11.2024.

טענות הצדדים

המבקש טען כי אמנם נשלח לו זימון לדיון שהיה עתיד להתקיים ביום 25.10.2023, אולם דיון זה בוטל בשל אילוצי

בית המשפט, והנאשם מעולם לא קיבל הזמנה נוספת לדיון שהתקיים ביום 19.02.2024.

המבקש הוסיף כי לא קיימת כל הוראה חוקית המטילה חובת מעקב אחר מועדי המשפט על כתפיהם של נאשמים וסנגוריהם וכי עסקינן בדרישה לא סבירה. המבקש הכחיש את ביצוע העבירה וטען כי קיימת לו הגנה טובה מאוד בשל קיומם של כשלים מהותיים בחומר החקירה.

המשיבה התנגדה לקבלת הבקשה וטענה כי לא צוינה כל טענה או נסיבה מיוחדת המצדיקה את ביטול גזר הדין. עוד

הוסיפה המשיבה כי המבקש זומן כדין ומשלא התייצב לדיון, אין לו אלא להלין על עצמו. לעניין עיוות הדין טענה

המשיבה כי לא נגרם פגם היורד לשורשו של עניין ועל כן יש לדחות את הבקשה על הסף.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

- (1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;
- (2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון למועד הדיון אשר נדחה בשל אילוצי בית משפט, יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לשיבה מיום 19.02.2024 נמסר לידי "הנמען הרשום", עוד ביום 05.11.2023, לפיכך קיימת הזמנה כדיון.

יתירה מזו, המדובר בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקש עצמו שהינו עורך דין במקצועו, לפיכך, טענת המבקש לפיה דרישה מנאשמים לעקוב אחר מועדי הדיונים בעניינם הינה דרישה לא סבירה, ראוי היה שלא תעלה, שכן המבקש יכל בקלות יתירה לעקוב אחר מועד הדיון בעניינו. בעניין זה אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

באשר לעילת עיוות הדיון, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו. המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא לא ביצע את העבירה וכי ישנם כשלים מהותיים ומשמעותיים בחומר החקירה; יחד עם זאת, המבקש לא צירף כל מסמך המוכיח את קיומם של הכשלים כנטען, ואף לא טרח לפרטם. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.